

Zamyslenia na týždeň po 20. nedeli po Svätej Trojici Nedeľa 9. októbra 2016 – 20. nedeľa po Svätej Trojici

Text: Mk 10, 1 – 16

¹Keď sa odobral odtiaľ, prišiel do končín Judska a na druhú stranu Jordánu. Opäť sa zhromaždili k Nemu zástupy a On ich podľa svojho zvyku zase vyučoval. ²I pristúpili farizeji a pokúšajúc Ho, spýtali sa: Či je mužovi dovolené prepustiť manželku? ³Odpovedal im: Čo vám prikázal Mojžiš? ⁴A oni povedali: Mojžiš dovolil napísať priepustný list a prepustiť ju. ⁵Ale Ježiš im povedal: Pre tvrdosť vášho srdca napísal vám to prikázanie. ⁶Od počiatku stvorenia však stvoril ich [Boh] ako muža a ženu. ⁷Preto opustí človek otca i matku [a bude sa pridržať svojej manželky], ⁸a budú dvaja jedno telo; takže už nie sú dve telá, ale jedno. ⁹Čo teda Boh spojil, človek nerozlučuje! ¹⁰Keď prišli do domu, znovu sa Ho učeníci na to spytovali. ¹¹Povedal im: Kto by prepustil svoju ženu a vzal si inú, cudzoloží s ňou. ¹²A ak ona prepustí muža a vydá sa za iného, cudzoloží tiež. ¹³Prinášali k nemu deti, aby sa ich dotýkal; ale učeníci im dohovárali. ¹⁴Keď to Ježiš videl, namrzol sa a povedal im: Dovoľte deťom prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takých je kráľovstvo Božie. ¹⁵Veru vám hovorím: Kto neprijme kráľovstvo Božie ako dieťa, nikdy nevojde doň. ¹⁶A bral ich do náručia, kládol ruky na ne a požehnával ich.

Piesne: ES č. 465, 355

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ani jedna veková kategória nevyčítá tak dobre, kto ju má rád, ako deti. A Pán Ježiš počas svojho verejného života často dokázal, že je najlepší Priateľ detí. Práve Ježiš urobil dieťa obrazom dôvery v Neho. Malým, chudobným v duchu a pokorným zasľubuje svoje kráľovstvo, a to preto, lebo takí Ho prijímajú s dôverou. Sám Ježiš si urobil z detí prostriedok na poučenie starších. Pán Ježiš počas svojho verejného života mal čas aj na deti. Osobne sa ich dotýkal, žehnal ich a prijímal. Máme i my taký vzťah k svojim deťom? Modlíme sa za ne a s nimi? Vidia nás čítať Bibliu? Máme čas na svoje deti? Sme ich duchovnými strážcami? Koľko času im venujeme počas týždňa? Koľko cez víkend? Pamätaj, že príde čas, keď tvoje deti ťa už nebudú potrebovať, a čas, ktorý si teraz zmeškal, už nikdy nenahradíš! Ak dieťa vyrastá vo veriacej rodine, je to jeden z najvýznamnejších darov, ktoré mu život môže pripraviť. Je však šťastná rodina pravidlom? Nie sú naše rodiny často bez šťastia, pokoja a lásky? Už v rodine sa totiž musí začať to, čo bude žiariv v celom našom živote. My všetci máme veľkú zodpovednosť nielen za svoje deti, ale aj za všetky deti vôkol nás. Prinášaš ich k Spasiteľovi, alebo ti je ich osud ľahostajný? Na inom mieste (Mt 18, 6) Pán Ježiš hovorí: „*Kto by však zvedol na hriech jedného z týchto maličkých, ktorí veria vo mňa, lepšie by bolo, keby mu oslí žarnov zavesili na šiju a potopili ho do morskej hlbiny.*“ Aj nám dospelým hovorí, že k svojmu Spasiteľovi a Záchrancovi nemôžeme prísť bez pokory a dôvery. Máme Mu vyznať svoje hriechy, svoje poblúdenia a v dôvere Mu odovzdať celý svoj hriešny a skazený život.

Čítal som raz milý, úsmevný príbeh, ako sa pri večernej modlitbe malá Evička pýtala svojho ocka: „Vieš, na čo sú vlasy?“ „No, možno na to, aby bol človek krajší alebo aby mu nebola zima na hlavu.“ Dievčatko zvolalo: „Všetko vravíš zle.“ Chytilo otcovu ruku, položilo si ju na svoju hlavičku a povedalo: „Pozri, je to také jednoduché. Vlasy sú na to, aby si ma mohol pohladkať!“ Hladkajme svoje deti, učme sa i malými udalosťami potešiť kohokoľvek. Na to človek vždy čakal a čaká. Platí to nielen o deťoch, v manželstve, v rodine, ale i v každodennom živote. Veľakrát som počul: „Pretože nás všetkých stvoril Pán Boh, všetci sme Božie deti.“ Ale to je veľký omyl. Všetci ľudia na zemi sme Božie stvorenia; Božími deťmi sa môžeme stať jedine cez vieru v Ježiša Krista. Len keď sme to cez pokánie prijali, on nám dal moc byť Jeho deťmi. Amen.

Modlitba:

Pane a Bože náš, zmiluj sa nad nami, odpusť nám neveru či slabú vieru, odpusť, že svoje deti nevedieme k Tebe, že často im nejdeme príkladom. Zmiluj sa, Bože, navráť nás i naše deti k sebe, do svojej blízkosti. Zachráň nás, nedaj, aby sme zahynuli, ale aby sme žili s Tebou a pre Teba. Amen.

Mgr. Stanislav Haluška, zborový farár v CZ ECAV Vyšný Žipov (ŠZS)